(इंग्रजीमध्ये टंकलिखित केलेल्या न्यायनिर्णयाचा मराठी अनुवाद.)

द कमिशनर ऑफ इनकम-टॅक्स, बॉम्बे (प्राप्तिकर आयुक्त, मुंबई)

विरुद्ध

एस. के. एफ. बॉल बेअरिंग कंपनी, लिमिटेड.

(न्यायमूर्ती एस. के. दास, न्यायमूर्ती एम. हिदायतुल्ला आणि न्यायमूर्ती जे. सी. शाह)

प्राप्तीकर -मुख्य उत्पादकाद्वारे (प्रिन्सिपल) उत्पादित केलेल्या वस्तूंची विक्री करणारा अभिकर्ता - वस्तूंच्या किंमतीची वसुली होण्यापूर्वी आणि नंतर मुख्य उत्पादकाला विक्रीतून मिळालेली रक्कम पाठवणे-नफा-अभीकर्त्याने किंमत वसूल करण्यापूर्वी पाठवलेल्या पैशांचा समावेश आहे का-भारतीय प्राप्तीकर अधिनियम , १९२२ (II/१९२२) कलम ४ (१) (क).

बॉल बेअरिंग उपकरणे तयार करणाऱ्या एका स्वीडिश कंपनीने भारतीय कंपनी कायदा, १९१३ अंतर्गत उत्तरवादी; एस. के. एफ. बॉल बेयरिंग कंपनी लिमिटेडशी नोंदणीकृत करार केला, ज्यात पुढे उत्तरवादी कंपनीला भारतात त्याचा एकमेव विक्री अभिकर्ता म्हणून नियुक्त केले गेले. कराराचा महत्त्वाचा भाग पुढीलप्रमाणे होता :-

"खंड २३ :- अभिकर्ता दर महिन्याला विकल्या जाणाऱ्या सदर उत्पादनांवर निश्चित झालेली अडत कपात आणि भरलेला आयात खर्च वजा केल्यानंतर एस. के. एफ. ला निव्वळ विक्री मूल्य देईल. "ज्या महिन्यात विक्री झाली आहे त्या महिन्याच्या शेवटच्या दिवसानंतर स्वीडनमधील तीस दिवसांनी पैसे दिले जातील".

दुसऱ्या महायुद्धाच्या काळात स्वीडिश कंपनीची मालमत्ता आणि व्यवसाय ताब्यात घेण्यासाठी पनामा प्रजासत्ताकात पॅनरोप कॉर्पोरेशन म्हणून

ओळखल्या जाणाऱ्या महामंडळाची स्थापना करण्यात आली आणि त्या पॅनरोप कॉर्पोरेशनने त्या बदल्यात मालमत्ता आणि व्यवसाय स्वीडिश कंपनीला दिला. त्यानंतर उत्तरवादी कंपनीने त्यांनी उत्पादित केलेल्या परदेशी महामंडळाच्या वस्तूंचे अभिकर्ता म्हणून भारतात विक्री केली आणि बहुतांश विक्रीमध्ये उत्तरवादी कंपनीने वस्तू विकल्यानंतर, परंतु विक्रीतून मिळणारी रक्कम खरेदीदारांकडून वसूल करण्यापूर्वी परदेशी महामंडळांना "विक्री मूल्य" पाठवले. काही प्रकरणांमध्ये माल विकण्यापूर्वीच पैसे पाठविले जात असत आणि काही प्रकरणांमध्ये खरेदीदारांकडून विक्रीतून मिळणारी रक्कम वसूल झाल्यानंतर पैसे पाठविले जात असत. विक्रीतून मिळणारी रक्कम वसूल होण्यापूर्वी केलेला भरणा आणि विक्रीतून मिळणारी रक्कम वसूल झाल्यानंतर केलेला भरणा यामध्ये कोणताही भेदभाव न करता, उत्तरवादी कंपनीने वसूल केलेल्या किंमतीअंतर्गत होणाऱ्या नफ्यावर कर भरण्यासाठी, भारतीय प्राप्तीकर अधिनियमाच्या कलम ४ (१) (क) अंतर्गत, प्राप्तीकर अधिकारी यांनी परदेशी महामंडळांचे मूल्यांकन केले. हा आदेश उच्च प्राप्तीकर अधिकाऱ्यांनी मान्य केला होता. उत्तरवादी कंपनीच्या सांगण्यावरून दिलेल्या संदर्भानुसार उच्च न्यायालयाने असा निष्कर्ष काढला की परदेशी महामंडळांचे लेखा वर्षांमध्ये करपात्र प्रदेशांमध्ये व्यावसायिक संबंध होते आणि उत्तरवादी कंपनी केवळ विक्रीतून मिळणारी रक्कम वसूल झाल्यानंतरच त्यांच्या वतीने कर भरण्यास जबाबदार होती. कलम ४ (१) (क) अंतर्गत प्राप्तीकर भरण्याचे दायित्व उत्पन्न मिळाल्यावर तयार होते आणि करपात्र प्रदेशात उत्पन्न झाले की नाही हा प्रश्न ज्या ठिकाणी किंमत प्राप्त झाली त्या ठिकाणावरून निश्चित केला जातो, असे विशेष अनुमतीद्वारे प्राप्तीकर आयुक्तांनी केलेल्या अपीलावर म्हटले आहे .

केलेला भरणा हा किंमत मिळण्यापूर्वी किंवा मिळाल्यानंतर केला गेला की नाही याची पर्वा न करता, पाठवलेल्या माल/ वस्तूंच्या सर्व विक्रीच्या

संदर्भात करपात्र क्षेत्रातील परदेशी महामंडळांच्या वतीने उत्तरवादी कंपनीला नफा प्राप्त झाला होता.

दिवाणी अपीलीय अधिकारिता : दिवाणी अपील क्रमांक ९/१९५८

प्राप्तीकर संदर्भ क्रमांक ५०/X /१९५४ मधील भूतपूर्व मुंबई उच्च न्यायालयाच्या २४ फेब्रुवारी, १९५५ च्या निकाल आणि आदेशावरून विशेष अनुमतीने अपील.

अपीलकर्त्यासाठी : के. एन. राजगोपाल शास्त्री आणि डी. गुप्ता

उत्तरवादीसाठी : आर. जे. कोलाह, एस. एन. अँडली, जे. बी. दादाचंजी, रामेश्वर नाथ आणि पी. एल. वोहरा.

१० ऑगस्ट, १९६० : न्यायालयाचा निर्णय न्यायमूर्ती शाह यांनी दिला.

- गोथेनबर्गची ऑक्टीबॉलेजेट स्वेन्स्का कुल्लकेरफाब्रिकेन (Aktiebolaget Svenska Kullakerfabriken) ही स्वीडनच्या कायद्यांतर्गत स्थापन केलेली कंपनी आहे आणि ती बॉल बेअरिंग उपकरणांची निर्मिती करते. एस. के. एफ. बॉल बेअरिंग कंपनी लिमिटेड, ज्याला यापुढे 'एस. के. एफ.' म्हणून संबोधले जाईल, ही भारतीय कंपनी कायदा, १९१३ अंतर्गत नोंदणीकृत कंपनी आहे. १ जानेवारी १९३९ रोजी झालेल्या करारानुसार, एस. के. एफ. ची स्वीडिश कंपनीने भारतातील एकमेव विक्री अभिकर्ता म्हणून नियुक्ती केली होती. दुसऱ्या महायुद्धात शत्रुत्व सुरू झाल्यामुळे, १९४० मध्ये पनामा प्रजासत्ताक मध्ये पॅनरोप महामंडळ म्हणून ओळखले जाणारे एक महामंडळ; स्वीडिश कंपनीची मालमत्ता ताब्यात घेण्यासाठी आणि व्यवसायाची युद्धकालीन व्यवस्था म्हणून स्थापन करण्यात आले. १ जुलै १९४७ पासून, पॅनरोप कॉर्पोरेशनने मालमत्ता आणि व्यवसाय स्वीडिश कंपनीला सोपवला. १९४७, १९४८, १९४९ आणि १९५० या वर्षांत एस. के. एफ. ने त्यांनी उत्पादित केलेल्या वस्तूंची ; भारतात स्वीडिश आणि पनामियन कंपन्या-

ज्यांना यापुढे एकत्रितपणे 'परदेशी महामंडळे' म्हणून संबोधले जाईल, त्यांचे अभिकर्ता म्हणून विक्री केली. एस. के. एफ. ने थोड्या प्रमाणात वस्तू खरेदी केल्या आणि त्यांनी त्या भारतात विकल्या, परंतु या अपीलात त्या वस्तूंच्या विक्रीच्या संदर्भात प्राप्तीकर भरण्याच्या दायित्वाबद्दल कोणताही प्रश्न उद्भवत नाही आणि त्या विक्रीच्या संदर्भात येथे कोणताही संदर्भ दिलेला नाही. प्राप्तीकर अधिकारी, कंपनी सर्कल ॥ (३), मुंबई यांनी भारतीय प्राप्तीकर कायदा, १९२२ च्या कलम ४३ द्वारे निहित अधिकारांचा वापर करून एस. के. एफ. ला १९४८-४९ या मूल्यनिर्धारण वर्षासाठी परदेशी महामंडळांचा आणि १९४९-५०, १९५०-५१ आणि १९५१-५२ या मूल्यनिर्धारण वर्षांसाठी स्वीडिश कंपनीचा वैधानिक अभिकर्ता म्हणून नियुक्त केले, एस. के. एफ. ने परदेशी महामंडळांच्या वतीने करपात्र क्षेत्रात या वर्षांसाठी प्राप्तीकराची विवरणपत्रे सादर केली.

एस. के. एफ. आणि स्वीडिश कंपनी यांच्यात १ जानेवारी १९३९ रोजी झालेल्या कराराचे खंड १३, २२ आणि २३, जे या याचिकेच्या दृष्टीने महत्वपूर्ण आहेत, ते खालीलप्रमाणे आहेतः

खंड १३ - अभिकर्ता प्रत्येक महिन्याच्या दहाव्या दिवसापूर्वी त्याने किंवा त्याच्या उप-अभिकर्त्यांनी मागील महिन्यात विकलेल्या सदर उत्पादनांचे खरे आणि तपशीलवार विवरण देईल. हे विवरण एस. के. एफ. ने दिलेल्या सूचनांनुसार तयार केले गेले पाहिजे आणि त्यात ज्या पक्षांना सदर उत्पादने पुरवली गेली आहेत त्यांची नावे आणि पत्ते, उत्पादने आणि ज्या किंमतीला ती विकली गेली आहेत त्यांचे वर्णन असेल.

खंड २२ : अभिकर्ता ही उत्पादने एकतर रोखीने किंवा उधारीवर विकेल. एस. के. एफ. ने येथे अभिकर्त्याला उधारीवर विक्री करण्याची परवानगी दिली आहे हे खरे असले तरी, सदर उत्पादनांच्या खरेदीदाराला अभीकर्त्याने दिलेली कोणतीही उधारी, अभीकर्त्याने त्याच्या स्वतःच्या मर्जीने

आणि स्वतःच्या जबाबदारीवर दिली असल्याचे मानले जाईल. जर खरेदीदाराने अभीकर्त्याला, अभिकर्त्याने विवरण देण्याच्या आणि उधारीवर केलेल्या विक्रीसाठी एस. के. एफ. ला भरणा करण्याच्या तारखेपर्यंत देय असलेली रक्कम दिली नसेल, तरीही अभिकर्ता या करारातील अटी आणि शर्तींनुसार एस. के. एफ. ला पैसे भरण्यास जबाबदार असेल.

खंड २३ :- अभिकर्ता एस. के. एफ. ला दर महिन्याला विकल्या जाणाऱ्या या उत्पादनांचे निव्वळ विक्री मूल्य, त्यावर निश्चित झालेले अडत (कमिशन) (खंड २०) आणि भरलेला आयात खर्च (खंड २१) वजा केल्यानंतर देईल. विक्री झालेल्या महिन्याच्या शेवटच्या दिवसानंतर स्वीडनमधील तीस (३०) दिवसांनी पैसे दिले जातील.

प्राप्तीकर अपीलीय प्राधिकरणास असे आढळले आहे की, निव्वळ विक्रीचे हिशेब सादर करण्यासाठी आणि खंड १३ च्या अटींनुसार देयके भरण्यासाठी देखील एस. के. एफ. ने संबंधित कालावधीसाठी "मालवाहतुकीद्वारे प्राप्त झालेल्या" वस्तूंच्या संदर्भात परदेशी महामंडळांच्या नावे चालू खाते सुरू ठेवले. जेव्हा एस. के. एफ. द्वारे माल विकला जात असे, तेव्हा मुख्य उत्पादकाच्या खात्यात किंमत जमा केली जात असे आणि ज्या खरेदीदारांना माल उधारीवर विकला जात असे, त्यांच्या खात्यातून वजा केले जात असे. विक्रीच्या बहुतांश प्रकरणांमध्ये, खरेदीदारांना वस्तू विकल्यानंतर, परंतु विक्रीतून मिळणारी रक्कम वसूल होण्यापूर्वी, अडत वजा केल्यानंतर 'विक्री मूल्या' चा भरणा केला जात असे. काही प्रकरणांमध्ये, माल विकण्यापूर्वीच पैसे पाठवण्यात आले होते आणि उर्वरित प्रकरणांमध्ये, खरेदीदारांकडून विक्रीतून मिळणारी रक्कम वसूल झाल्यानंतर पैसे पाठवण्यात आले होते.

अशी विक्री ज्यातून मिळणारी रक्कम वसूल होण्यापूर्वी त्यासंदर्भात केलेला भरणा आणि अशी विक्री ज्यातून मिळणारी रक्कम वसूल झाल्यानंतर

त्यासंदर्भात केलेला भरणा यामध्ये कोणताही भेदभाव न करता, एस. के. एफ. ने मालवाहतुकीद्वारे प्राप्त झालेल्या वस्तूंच्या विक्रीद्वारे वसूल केलेल्या किंमतीअंतर्गत होणाऱ्या नफ्यावर कर भरण्यासाठी, भारतीय आयकर अधिनियमाच्या कलम ४ (१) (क) अंतर्गत, प्राप्तीकर अधिकारी यांनी परदेशी महामंडळांचे मूल्यांकन केले. प्राप्तीकर अधिकारी यांनी दिलेला आदेश अपीलीय सहाय्यक आयुक्त आणि प्राप्तीकरअपीलीय प्राधिकरणानेही मान्य केला होता. एस. के. एफ. च्या सांगण्यावरून, भारतीय प्राप्तिकर अधिनियम, १९२२ च्या कलम ६६ (१) अंतर्गत मुंबई उच्च न्यायालयाकडे खालील प्रश्न पाठवले गेले होतेः

(१) असे काही पुरावे आहेत का ज्यावर प्राधिकरण असे म्हणू शकले असते की पॅनरोप कॉर्पोरेशन आणि अनिवासी कंपनीचे लेखा वर्षांमध्ये करपात्र प्रदेशांमध्ये व्यावसायिक संबंध होते?

(२) मालवाहतुकीच्या वस्तूंच्या बाबतीत पॅनरोप महामंडळ आणि अनिवासी कंपनीचा नफा त्यांच्या वतीने करपात्र प्रदेशात प्राप्त झाला होता का?

उच्च न्यायालयासमोर संदर्भ सुनावणीच्या वेळी, करपात्र व्यक्तीच्या वकिलाने हे मान्य केले की एस. के. एफ. हा परदेशी महामंडळांकडून " मालवाहतुकीद्वारे प्राप्त झालेल्या" वस्तूंचा खरेदीदार नव्हता, तर वस्तूंच्या विक्रीसाठी त्यांचा अभिकर्ता होता, प्रथम प्रश्नावर उपरोक्त उत्तर नोंदवले गेले. दुसऱ्या प्रश्नावर, उच्च न्यायालयाने असे मत व्यक्त केले की कराराच्या खंड २३ च्या अटींनुसार एस. के. एफ. द्वारे पाठवलेले पैसे खरेदीदारांकडून विक्रीतून मिळणारी रक्कम करपात्र क्षेत्राबाहेरील परदेशी महामंडळांना प्राप्त होण्यापूर्वी, ती परदेशी महामंडळांच्या करपात्र प्राप्तीकराचे मूल्यनिर्धारण करताना भारतीय प्राप्तीकर अधिनियमाच्या कलम ४ (१) (क) अंतर्गत विचारात घेतली जाऊ शकत नव्हती. उच्च न्यायालयाने असे निरीक्षण नोंदवले की एस. के. एफ. कलम ४ (१) (क) अंतर्गत परदेशी महामंडळांच्या वतीने कर

भरण्यास जबाबदार आहे, केवळ तेव्हाच जेव्हा कर आकारणी प्राधिकरणाने हे सिद्ध केले की परदेशी महामंडळांना विक्रीतून मिळणारी रक्कम करपात्र प्रदेशांमध्ये प्राप्त झाली होती; जेव्हा एस. के. एफ. ने कराराच्या खंड २३ च्या अंतर्गत भरणा केला तेव्हा विक्रीतून मिळणारी रक्कम परदेशी महामंडळांना प्राप्त झाली होती; परंतु काही प्रमाणात विसंगतपणे, उच्च न्यायालयाने असे निरीक्षण नोंदवले की विक्रीतून मिळणारी रक्कम प्राप्त होण्यापूर्वी एस. के. एफ. ने पाठवलेले पैसे हे विक्रीतून पाठवलेले पैसे नव्हते, तर कराराच्या खंड २३ च्या अंतर्गत त्याच्यावर असलेले बंधन पाळण्यासाठी होते आणि एस. के. एफ. ने माल खरेदीदारांकडून केलेली वसुली ही परदेशी महामंडळांच्या वतीने विक्रीतून मिळणारी रक्कम नव्हती, तर ती त्याच्या स्वतःच्या वतीने आणि स्वतःच्या अधिकारात आणि परदेशी महामंडळांना त्याने पाठवलेल्या रकमांची वसुली म्हणून मिळालेली जमा रक्कम होती. त्यानुसार उच्च न्यायालयाने दुसऱ्या प्रश्नाचे होकारार्थी उत्तर दिले की "करपात्र कंपनीला विक्रीतून मिळालेली रक्कम मिळाल्यानंतर पैसे पाठवण्यात आले होते".

उच्च न्यायालयाचे तर्क आणि निष्कर्ष यांच्याशी आम्ही सहमत होऊ शकत नाही. कराराच्या अटींवरून हे व्यापकपणे स्पष्ट होते की परदेशी महामंडळांकडून "मालवाहतूकीद्वारे प्राप्त झालेला" माल एस. के. एफ. ला त्यांचा विक्री अभिकर्ता म्हणून प्राप्त झाला होता, खरेदीदार म्हणून नाही. हे खरे आहे की, वस्तू एस. के. एफ. ने परदेशी महामंडळांच्या नावाने नव्हे तर स्वतःच्या नावाने विकल्या होत्या, परंतु त्या वस्तू अजूनही परदेशी महामंडळांसाठी आणि त्यांच्या वतीने विकल्या जात होत्या आणि एस. के. एफ. ला मिळालेली विक्रीची रक्कम त्यांच्या वतीने नव्हे तर त्यांच्या मुख्य उत्पादकासाठी आणि त्यांच्या वतीने प्राप्त झाली होती. कराराचे कलम ९, १२, १३, १४, १७, १८ आणि २० स्पष्टपणे दर्शवतात की एस. के. एफ. ला मिळालेल्या वस्तू खरेदीदारांना विकल्या जाईपर्यंत त्या परदेशी महामंडळांची मालमत्ता म्हणूनच होत्या. वस्तूच्या विक्रीसाठी मिळालेल्या किंमतीत,

मालकाचा माल प्रत्यक्षात अंतर्भूत होता आणि जर तो करपात्र प्रदेशात प्राप्त झाला असेल तर तो माल भारतीय प्राप्तीकर अधिनियमाच्या कलम ४ (१) (क) अंतर्गत करपात्र होता. करपात्र प्रदेशात एस. के. एफ. ने करारातील अटींनुसार भरणा करण्यापूर्वी परदेशी महामंडळांचे अभिकर्ता म्हणून मिळवलेल्या विक्रीच्या उत्पन्नावर कर आकारला जाऊ शकतो, यात वाद नाही. एस. के. एफ. ने ठरलेल्या बंधनाचे पालन करताना, विकल्या गेलेल्या वस्तूंच्या किंमतीची निश्चिती होण्यापूर्वीच कराराच्या अटींनुसार पैसे पाठवण्याची चूक; ही परिस्थिती वसुलीचे स्वरूप बदलते का? करपात्र क्षेत्राबाहेरील सर्व विक्रीच्या संदर्भात एस. के. एफ. ने पाठवलेले पैसे निर्विवादपणे परदेशी महामंडळांपर्यंत पोहोचले. परंतु एस. के. एफ. हा वस्तूंच्या विक्रीसाठी आणि करपात्र क्षेत्रात किंमत मिळविण्यासाठी त्यांचा अभिकर्ता होता. एस. के. एफ. आणि परदेशी महामंडळांमधील संबंध बदलले गेले नाहीत कारण किंमत कळण्यापूर्वी खरेदीदारांकडून परदेशी महामंडळांना पैसे पाठवले जात असत. एस. के. एफ. ने भरणा करण्यापूर्वी किंवा केल्यानंतर विकलेल्या वस्तूंची किंमत परदेशी महामंडळांचा अभिकर्ता म्हणून वसूल केली जात असे. जर विक्रीच्या संदर्भात भरणा केलेली रक्कम किंमत वसूल होण्यापूर्वी भरणा केली गेली असेल, तर एस. के. एफ. ला लेखा/हिशोब समायोजित करण्याचा आणि वसुलीतून प्राप्त झालेल्या रकमेसाठी उधार/ऋण घेण्याचा अधिकार मिळाला. किंमतीची प्राप्ती होण्यापूर्वी किंवा नंतर केलेला भरणाअंतर्गत परदेशी महामंडळांना जे मिळाले ते विक्रीच्या संदर्भात विक्रीतून मिळालेले उत्पन्न नव्हते, तर एस. के. एफ. ने कराराच्या कलम २३ अंतर्गत स्पष्टपणे स्वीकारलेल्या दायित्वाअंतर्गत देय रक्कम होती. एस. के. एफ. ने विकलेल्या वस्तूंची किंमत सर्व प्रकरणांमध्ये करपात्र क्षेत्रात प्राप्त झालेली होती आणि एस. के. एफ. हा विक्री आणि विक्री किंमत प्राप्त करण्यासाठी अभिकर्ता असल्याने , विक्रीतून मिळणारे उत्पन्न परदेशी महामंडळांना देखील करपात्र क्षेत्रात प्राप्त झाल्याचे मानले पाहिजे. हे

भारतीय प्राप्तीकर अधिनियमाच्या कलम ४ (१) (क) अंतर्गत करपात्र जमा उत्पन्न आहे आणि ज्या ठिकाणी किंमत प्राप्त होते ती जागा करपात्र प्रदेशात उत्पन्न प्राप्त होते की नाही या प्रश्नाचे निर्धारक असते.

विकल्या गेलेल्या वस्तूंची किंमत खरेदीदाराने ती भरल्यानंतरच प्राप्त होते आणि त्यापूर्वी नाही आणि जेव्हा एस. के. एफ. ला किंमत प्राप्त झाली तेव्हा उत्पन्न प्राप्त झाले. एस. के. एफ. ने किंमत मिळण्यापूर्वी परदेशी महामंडळांना केलेल्या भरणा मध्ये उत्पन्नाचा समावेश नव्हता, कारण प्रत्यक्षात किंमत वसूल होईपर्यंत उत्पन्न कधीच प्राप्त झाले नव्हते. परदेशी महामंडळे आणि एस. के. एफ. यांच्यात हमीदाराचा करार होता आणि भरणा केलेले पैसे हे वस्तूच्या किंमतीची जमा होती, या एस. के. एफ. च्या वकिलांच्या युक्तिवादाशी आम्ही पुन्हा सहमत होऊ शकत नाही. त्रिपक्षीय करार असल्याचे दाखवले गेले नाही आणि परदेशी महामंडळांनी वस्तू थेट भारतातील खरेदीदारांना विकल्या, एस. के. एफ. ने ज्या खरेदीदारांना वस्तू विकल्या गेल्या होत्या त्यांच्याकडून किंमत मिळण्याची हमी दिली होती.

विक्री केलेल्या वस्तूंच्या संदर्भात एस. के. एफ. ला परदेशी महामंडळांसाठी आणि त्यांच्या वतीने प्राप्त झालेली किंमत, करपात्र क्षेत्रात प्राप्त होत असताना, आम्ही असे म्हणू शकत नाही की ज्या किंमतीत नफा अंतर्भूत आहे त्या किंमतीची प्राप्ती कलम ४ (१) (क) अंतर्गत प्राप्त उत्पन्न म्हणून करपात्र नाही, केवळ स्वतंत्र दायित्वाखाली, एस. के. एफ. ने किंमत वसूल होण्यापूर्वीच किंमतीच्या समतुल्य रक्कम (कमी अडत) भरण्यास स्वतःला जबाबदार धरले आहे आणि ते दायित्व पार पाडले आहे.

आमच्या दृष्टिकोनातून, दुसऱ्या प्रश्नाचे उत्तर करपात्र क्षेत्रात एस. के. एफ. ला ज्या सर्व वस्तूंची किंमत मिळाली आहे त्या सर्व वस्तूंच्या विक्रीच्या संदर्भात आणि किंमत प्राप्त होण्यापूर्वी किंवा नंतर विकल्या गेलेल्या वस्तूंच्या

संदर्भात भरणा करण्यात आला आहे की नाही याची पर्वा न करता, संदर्भानुसार दिले जाईल.

त्यानुसार अपीलाला दर्शविलेल्या मर्यादेपर्यंत परवानगी दिली जाते. अपीलकर्त्यास या न्यायालयातील त्याचा खर्च आणि उच्च न्यायालयातील संदर्भासाठीचा खर्च करावा लागेल.

अपील अंशतः मान्य केले गेले आहे.

X-X-X-X

अस्वीकरण

या न्यायनिर्णयाच्या मराठी भाषेतील या अनुवादाचा वापर हा पक्षकारास त्याच्या/तिच्या मातृभाषेमध्ये त्याचा अर्थ समजून घेण्यापुरताच मर्यादित राहील आणि त्याचा इतर कोणत्याही कारणाकरता वापर करता येणार नाही तसेच इंग्रजी भाषेतील न्यायनिर्णय हाच सर्व व्यावहारिक आणि कार्यालयीन वापराकरिता विश्वसनीय असेल आणि तोच त्यातील आदेशाच्या निष्पादन आणि अंमलबजावणी करता वैध मानला जाईल.

X-X-X-X